

Absent nemotivat?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

“Tubirile cele mai mari sunt tocmai cele de care te îndoiești mai mult.”

Mihail Drumeș

- E noaptea neagră ca un bol cu smoală
Și luna plânge parcă în cuiabar,
Mă uit în așternut și perna-i goală
Pe unde rătăcești nu am habar

Nici nu mai știu dacă în intersecții,
La semafor, joacă intermitent
Culoarea galbenă ori sunt proiecții
În minte ale unui chip absent.

Strig catalogul, unde ești iubire?
Ploaia mă udă, fie și potop,
Că tot rămâne câte-o amintire,
Cu Liliana-n fiecare strop.

- N-am absentat nicicând nemotivat,
De sufletul fragil o îndoială
S-a ncolăcit și am întârziat,
Am reluat haotic o greșeală.

Mă-mpiedic uneori de câte-un gând
Și inima mi-e scufundată-n beznă,
Un înger stă la geamul meu plângând
Și-un demon îmi încătușează-o gleznă.

Nu caut motivații știi că sunt
Un amalgam bizar de contradicții,
Dar te iubesc total, în amănunt,
Așa că nu-mi impune interdicții.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif